

РЕШЕНИЕ

№ 1096

гр. София, 22.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 28.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова
ЧЛЕНОВЕ: Веселина Женаварова
Елеонора Попова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **11690** по описа за **2021** година докладвано от съдия Елеонора Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно - процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Н. В. А. от [населено място], срещу Решение от 18.10.2021 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 116-ти състав, по НАХД № 5800/2021 г., с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 21-4332-004720/18.03.2021 г., издадено от Началник сектор „Пътна полиция“ /ОПП/ към Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, с която на касатора са наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 /две хиляди/ лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 месеца на основание чл. 174, ал. 3, пр. 1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ за нарушение на чл. 174, ал. 3 от същия закон.

В жалбата са изложени доводи за отмяна на постановеното съдебно решение като незаконосъобразно и неправилно, поради допуснати съществени процесуални нарушения. Посочва се, че актът за установяване на административното нарушение /АУАН/ и издаденото въз основа на него НП, са съставени в нарушение на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, тъй като в тях не били посочени по изискуемия от закона начин описание на нарушението и обстоятелствата, при които то е било извършено. Моли да се да се приложи чл. 28 от ЗАНН.

В съдебно заседание, редовно призован не се явява и не се представлява.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, редовно призован, не се представлява и не излага становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура-прокурор К., изразява становище за неоснователност на жалбата и моли решението на СРС да бъде оставено в сила.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, X-и касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Решението на Районния съд е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка: На 11.03.2021 г. около 04:35 часа в [населено място] А. управлявал лек автомобил - О. „А.“ с номер С 9022 НК, регистриран на А. Г., по ул.С. от ул. професор В. към [улица] бил спрял от служителите на 03 РУ-СДВР Т. и В.. Служителите решили да спрат автомобила, тъй като същият бил засичан многократно пред различни нощни заведения в околността, съответно имал неадекватно поведение на пътя. За съдействие и тестване на водача за употреба на алкохол били повикани и изпратени свидетелите Д. и М.- служители на ОПП- СДВР. Подкарили го да даде проба за алкохол с техн. средство 7510 с № 0137., но той отказал.

След отказа да бъде изпробван за наличие на алкохол в кръвта с техническо средство, свидетелят М. на длъжност мл. автоконтрольор в ОПП СДВР, съставил в присъствието на А. и на свидетелите - Т. и В. акт за установяване на административно нарушение (АУАН) с № 831184/11.03.2021 г. за нарушение на чл. 174. ад. 3. пр. 1 от ЗДвП. Актът бил предявен за запознаване на нарушителя, който го подписал с възражения. В срока по чл. 44. ал. 1 от ЗАНН не са постъпили други възражения срещу констатациите по акта.

Издаден бил талон за медицинско изследване № 080930 за МБАЛ „Св. А.“, но лицето не посетило лечебното заведение и не дало проби за изследване за наличие на алкохол.

Въз основа на така съставения АУАН било издадено и процесното НП.

Тази фактическа обстановка е установена въз основа на събраните и кредитирани от СРС доказателства.

Прието е, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, чиято контролна функция е предоставена по силата на чл. 189, ал. 1 и ал. 12 от ЗДвП във връзка със Заповед на Министъра на вътрешните работи. Спазени са сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, както и срокът за абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК.

Не са допуснати съществени процесуални нарушения и противоречие с материалния закон, основание за отмяна на съдебното решение.

Съгласно чл. 40, ал. 1 ЗАНН АУАН е съставен в присъствието на нарушителя и на Т. и В. - служители на ОПП-СДВР, които са поставили подписите си на указаните за това места. Не се доказва при съставянето и предявяването на АУАН да са

допуснати съществени процесуални нарушения, които да рефлектират върху законосъобразното стартиране на административнонаказателното преследване.

Приетата фактическа обстановка не се опровергава от събрания и проверен по делото доказателствен материал. От изслушаните свидетелски показания и от приетите писмени доказателства се установява, че водачът на МПС отказва да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол или друго упойващо вещество /дрегер 7510 с № 0137/. Налице са елементите от обективната и субективната страна на деянието. Нарушението е формално, като за осъществяването му не е необходимо настъпването на определен противоположен резултат.

С НП № 21-4332-004720/18.03.2021 г. на Началник сектор „Пътна полиция“ към Столична дирекция на вътрешните работи на основание чл. 174, ал. 3 от ЗДвП са наложени кумулативно наказанията „глоба“ в размер на 2000 /две хиляди/ лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 месеца. Съгласно чл. 174, ал. 3 от ЗДвП „Водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от две години и глоба 2000 лв“. Санкционната разпоредба е с адресати водачите на МПС, трамвай или самоходна машина. Осъществяването на нейната хипотеза е налице, когато бъде извършено някое от алтернативно посочените деяния – 1. отказ да бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол или упойващи вещества или 2. неизпълнение на предписание за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта му. В конкретния случай Н. В. А. е отказал да бъде извършена проверка с техническо средство, алкотест дрегер.

Концентрацията на алкохола в кръвта може да бъде установена с медицинско изследване и/или с техническо средство. Административнонаказващият орган е ангажирал отговорността на А. за деяние, което по своя характер представлява административно нарушение. Законодателят е предвидил резултатите за концентрацията на алкохола в кръвта да бъдат получени от техническо средство, алтернативно от медицинско изследване или от двете. На основание чл. 174, ал. 4 от Закона за движението по пътищата се издава Наредба № 30/27.06.2001 г. за реда за установяване употребата на алкохол или друго упойващо вещество от водачите на МПС /отменена с § 6 от преходните и заключителните разпоредби на Наредба № 1 от 19 юли 2017 г. за реда за установяване употребата на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози - ДВ, бр. 61 от 28 юли 2017 г., в сила от 29.09.2017 г./ В същата е посочено, че употребата на алкохол или друго упойващо вещество се установява посредством използване на съответни технически средства и/или чрез медицински и лабораторни изследвания. Когато от водача е взета некачествена проба или се оспорват показанията на техническото средство, употребата на алкохол или друго упойващо вещество се установява с лабораторно изследване. В случая, обаче,

наложеното наказание не е обвързано с резултати от техническо средство, тъй като лицето е отказало да бъде изпробвано с такова. Освен това от доказателствата по делото е видно, че на водача е издаден талон за изследване № 080930 с направление към МБАЛ „Света А.“, но липсват данни за даване на кръвна проба от същия. Правото на защита на административнонаказаното лице не е ограничено, тъй като то не е възпрепятствано да разбере за кое точно негово деяние /действие/бездействие/ са наложени кумулативно предвидените в чл. 174, ал. 3 от ЗДвП административни наказания в законоустановения им точно определен размер.

С оглед гореизложеното се формира извод, че правилно, законосъобразно и явно справедливо административнонаказващият орган е наложил наказания за деяние, което съставлява нарушение по смисъла на чл. 6 от ЗАНН, спазвайки нормите на чл. 27, ал. 2 и ал. 3 от ЗАНН, с цел да се предупреди и превъзпита нарушителя /чл. 12 от ЗАНН/, при липсата на предпоставки за освобождаване от отговорност поради маловажност на случая /чл. 28, б. „а“ от ЗАНН/.

При вярно установените от районния съд факти и правни изводи, настоящият състав приема, че в хода на процеса не са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са обуславяли отмяната му. И в АУАН и в НП са посочени по изискуемия от закона начин описание на нарушенията, които са установени, както и обстоятелствата, при които са извършени. Така направеното описание на установените нарушения, съответства на законовото изискване за пълно описание на нарушението, което следва да включва посочване на елементите на състава, които са нарушени, както и на обстоятелствата, при което тези елементи са осъществени. Не е налице нарушаване на формата при издаването на актовете, така, че това да е възпрепятствало касатора да упражни правото си на възражения, като същевременно да е затруднило, както административнонаказващия орган, така и съда при постановяване, съответно на наказателно постановление и решение по жалба на наказаното лице. Съществува и пълно съответствие при описанието на фактичката обстановка в АУАН и в НП, чрез индивидуализиране на нарушението, което се санкционира и установените обстоятелства, при които е настъпило и извършено.

Предвид изложеното, касационната инстанция счита, че съдебното решение е правилно. Не са налице касационните основания за отмяна по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, поради което съдебният акт на въззивния съд следва да бъде оставен в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София – град, X-и касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 18.10.2021 г., постановено по НАХД № 5800/2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 116-ти състав,
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: